

Dosarul nr. 1ra-1962/2021

1-14118671-01-1ra-17092021

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Nicuța Iulia și de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatei Pietraru Aurelia, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, în cauza penală privindu-le pe

Nicuța Iulia Xxxx, născută la xxxx, originară din r-nul xxxxx și domiciliată în mun. Xxxxx, bd. xxxxx, ap. xxx.

Pietraru Aurelia Xxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în mun. Xxxx, com. Xxxxx, str. Xxxxx, nr. x, ap. xx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 07.02.2014 - 23.09.2020 (prima instanță);
2. 14.11.2020 - 15.06.2021 (instanța de apel);
3. 17.09.2021 - 19.01.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 23 septembrie 2020,
- Nicuța Iulia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani;

- Pietraru Aurelia a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 16 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități sau funcții legate de drepturile copilului pe un termen de 5 ani.

Conform prevederilor art. 96 alin. (4), 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, lui Pietraru Aurelia i-a fost cumulată pedeapsa neexecută stabilită prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2010 și încheierea Judecătorei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 iunie 2019, cu stabilirea unei pedepse definitive de 18 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activități sau funcții legate de drepturile copilului pe un termen de 5 ani.

De asemenea, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Nicuța Iulia în perioada de timp 2010-2012, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției în municipiul Chișinău și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, a întreprins acțiuni concrete în acest sens.

Astfel, Nicuța Iulia a plasat anunțuri în ziarul "Makler" și pe site-ul <http://makler.md>, referitor la oferirea serviciilor de a face cunoștință între persoane pentru relații serioase, de fapt însă aceasta oferea servicii de selectare a prostituatelor în bază de album cu fotografii, pe care tot ea, Nicuța Iulia, le prezenta solicitanților spre vizualizare și caracteriza aspectul fizic, întru asigurarea selectării întocmai conform cerințelor solicitantului, pentru a garanta continuitatea schemei criminale și asigurarea tragerii de foloase continuu de pe urma practicării prostituției de către alte persoane. După selectarea prostituatei, fiecare client achita lui Nicuța Iulia suma de 100 lei, iar ea transmitea datele de contact ale prostituatei, prevenind-o pe ultima despre acest fapt, iar pentru a include în lista sa pe potențialele persoane care doreau să presteze servicii sexuale contra plată și pentru a le recomanda clienților, solicita și primea suma de 50 lei de la fiecare.

În așa mod pe parcursul perioadei de timp 2010-2012, Nicuța Iulia a întreprins în permanență acțiuni orientate spre înlesnirea practicării prostituției în scopul asigurării tragerii de foloase de la aceste activități, acțiuni ce au atentat la normele de conviețuire socială stabilite în Republica Moldova.

Prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Nicuța Iulia a săvârșit infracțiunea de proxenetism, adică înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, șavârșite față de două sau mai multe persoane, prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

1.2. Pietraru Aurelia, în perioada de timp 2011-2012, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției în mun. Chișinău și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană a organizat o schemă criminală în acest sens.

Astfel, conform schemei criminale elaborate, Pietraru Aurelia a decis să îndemne și să determine persoane de gen feminin de a practica prostituția, obținând

ulterior practicării prostituției un anumit procent din sumele bănești primite de către acestea de la eventualii clienți, precum și de a se elibera pe sine însuși de anumite cheltuieli legate de întreținerea familiei sale.

În așa mod, pe parcursul perioadei de timp 2011-2012 a fost îndemnată și determinată de a practica prostituția de către Pietraru Aurelia una din fiicele sale Xxxxxx, care se afla în dependență materială și autoritară față de mama sa, care a abuzat de aceste circumstanțe, urmărind scopul îmbogățirii ilegale. Banii primiți de pe urma practicării prostituției de către fiica sa minoră erau repartizați între ele conform înțelegerii prestabilite.

Ulterior, când deja minora Xxxxxx practica prostituția sub îndrumarea mamei sale, au apelat la Nicuța Iulia - o cunoscută de a ultimei care de mai mult timp practica ca gen de activitate înlesnirea prostituției și care asigura legătura dintre prostituate și clienți (solicitanți de a beneficia de servicii sexuale contra plată), pentru a o promova mai multor clienți, în scopul sporirii venitului de la această activitate ilegală, oferindu-i pentru aceste servicii lui Nicuța Iulia 50 lei și două fotografii ale minorei Xxxxxx.

Pe parcursul perioadei de timp 2011-2012, minora Xxxxxx, fiind determinată și îndemnată în mod criminal de mama sa de a practica un mod inocent de viață, a prestat în repetate rânduri servicii sexuale contra plată diferitor persoane, acțiuni ce vizează negativ dezvoltarea normală fizică și psihică a copilului, libertatea lui individuală.

Tot ea, Pietraru Aurelia, în perioada anului 2011-2012, urmărind scopul înlesnirii practicării prostituției în mun. Chișinău și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, după ce a determinat-o pe fiica sa minoră de a practica prostituția, a decis să-și dezvolte ideea criminală și a întreprins acțiuni concrete menite să o determine să practice prostituția pe Xxxxxx, născută la 25.03.1995, care era în relații amicale cu numita sa fiică minoră și știa cu certitudine că este și ea minoră și din această cauză se afla în stare de vulnerabilitate.

Astfel, în scopul determinării numitei de a practica prostituția, Xxxxxx, personal s-a dat ca exemplu cum că ea a practicat prostituția și acest lucru permite a duce un mod luxos de viață, iar ulterior pentru a fi și mai convingătoare în a o determina pe minoră de a practica prostituția, a dat-o ca exemplu pe fiica sa minoră Xxxxxx, comunicându-i că ultima are de toate ce-și dorește deoarece întreține relații sexuale contra plată și este bine plătită și că are cunoscuți bărbați din străinătate care sunt îndestulați financiar și achită sume impunătoare pentru servicii sexuale.

La scurt timp, după acțiunile ilegale, premeditate și bine gândite ale lui Pietraru Aurelia, minora Xxxxxx, neavând experiență de viață, fiind ușor influențabilă și grație vârstei fragede, fiind într-o situație de vulnerabilitate, a acceptat de a practica prostituția, întreținând pe parcursul perioadei anului 2012 mai

multe relații sexuale contra plată cu diferite persoane, adică a fost influențată de către Pietraru Aurelia la acțiuni ce vizează negativ dezvoltarea normală fizică și psihică a copilului, libertatea lui individuală.

Prima instanță a constatat că Pietraru Aurelia a comis recrutarea de copii în scopul exploatării sexuale comerciale și necomerciale, adică trafic asupra a doi copii, unul dintre care se afla în îngrijirea și educarea sa, adică a comis infracțiunea prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către:

2.1. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Nicuța Iulia, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatei Nicuța Iulia de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță a examinat cauza unilateral, punând la baza sentinței de condamnare numai probele acuzării;

- prima instanță nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatei expuse în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți, circumstanță care constituie temei de casare a sentinței pronunțate;

- atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei vinovăția inculpatei Nicuța Iulia în comiterea infracțiunii incriminate, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității, utilității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării probelor nu și-a găsit confirmare;

- inculpata pe parcursul cercetării cauzei la urmărirea penală cât și în instanța de judecată nu și-a recunoscut vina și fiind audiată în prima instanță a explicat că, deoarece avea o pensie mizeră și nu avea alte surse de venit, iar starea sănătății și vârsta nu-i permitea să muncească la un lucru stabil, a hotărât să acorde serviciu de pețitoare care consta în plasarea prin intermediul ziarului "Makler" a anunțului la rubrica „znacomstva” și fiind un intermediar între persoanele care doreau să facă cunoștință în acest sens a întocmit albume cu fotografii și le prezenta persoanelor care doreau să facă cunoștință. Relevă că anunțul era scris serios. A mai explicat că nu îndemna pe nimeni și nu înlesnea practicarea prostituției și nu primea careva bani în urma la aceasta. Banii - 50 și 100 lei îi primea pentru serviciul de pețire;

- declarațiile martorilor Armaș Vasile și Rotari Valeriu, urmau a fi apreciate critic, or acestea nu corespund adevărului, iar prima instanță urma să ia în considerare doar declarațiile martorilor Vîsotina Oxana, Leah Lilian, Melnic Vlad.

2.2. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatei Pietraru Aurelia, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, de achitare a inculpatei Petraru Aurelia de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal, din motiv că fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- pe parcursul examinării cauzei în urma audierii martorilor, nu a fost dovedită vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii imputate;

- învinuirea adusă inculpatei nu este întemeiată, deoarece acuzarea nu a acumulat și nu a prezentat în fața instanței careva probe incontestabile care ar dovedi cert vinovăția ei în comiterea infracțiunii incriminate;

- partea vătămată a comunicat că refuză să dea careva declarații împotriva mamei sale, Pietraru Aurelia. Prin urmare, nu sunt probe directe ca Pietraru Aurelia a impus-o pe partea vătămată să acorde servicii sexuale contra plata. Partea vătămată nu a confirmat acest fapt în fața primei instanțe;

- din declarațiile părții vătămate Xxxxxx reiese că ea singură a acceptat să presteze servicii sexuale, prima dată și-a dat acordul la îndemnul lui Xxxxxx, și nu a inculpatei;

- în instanța de judecată au fost ascultate înregistrările audio, efectuate la urmărirea penală. Reieșind din cele înscrise reiese că toate convorbirile se referă la convorbirea lui Xxxxxx cu bărbați. Dar nici o înregistrare nu se referă la *„Recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unui copil, precum și darea sau primirea unor plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra copilului”*;

- nu s-a confirmat latura obiectivă - nici un martor nu a probat prin declarațiile sale că părțile vătămate Xxxxxx și Xxxxxx au fost recrutate, transportate, primite, adăpostite și nici scopul nu a fost probat.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că din probele administrate, verificate în ședința de judecată din instanța de apel este dovedită cu certitudine vinovăția inculpatelor Nicuța Iulia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. c) Cod penal și Pietraru Aurelia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3), lit. b), e¹) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că atât în prima instanță cât și-n cea de apel s-a dovedit faptul că inculpata Nicuța Iulia a înlesnit practicarea prostituției și trăgea foloase de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, iar fapta infracțională ca element al laturii obiective s-a realizat prin invocarea îndemnului la prostituție, înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii

de foloase de pe urma prostituției, de către Nicuța Iulia, fapt dovedit prin cumulul de probe pertinente, concludente și utile.

La fel, instanța de apel a respins ca fiind nejustificate argumentele părții apărării, precum că inculpata Nicuța Iulia presta servicii de pețitoare, or din declarațiile martorilor și celelalte probe invocate supra se constată cu certitudine că aceasta știa că domnișoarele prezente în albumul foto prestau servicii sexuale.

Instanța de apel a indicat că în urma verificării prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetarea judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, a constatat că fapta reținută în sarcina inculpatei Pietraru Aurelia, se încadrează în baza art. 206 alin. (3), lit. b și e¹) Cod penal .

În același context, instanța de apel a notat că s-a dovedit faptul că inculpata Pietraru Aurelia a comis recrutarea de copii în scopul exploatarea sexuală comerciale și necomerciale, adică trafic asupra a doi copii, unul dintre care se află în îngrijirea și educarea sa.

Instanța de apel a atestat că cunoașterea de către Pietraru Aurelia a factorului minoratului victimelor se certifică în cazul ambelor victime, în condițiile în care partea vătămată Xxxxxxx a declarat în ședința de judecată că Pietraru Aurelia cunoștea cert faptul că ea are 16 ani (f. d. 195, Vol. IV), dar și din circumstanțele stabilite în baza celorlalte declarații ale părții vătămate care relevă că între inculpată și victima minora erau relații apropiate, calificate de către minoră ca fiind relații de prietenie. În ceea ce o privește pe victima Xxxxxxx, faptul că aceasta era minoră în vârstă de 16 ani era cunoscut în mod cert de către Pietraru Aurelia, care îi este mamă și care locuia împreună cu aceasta, o avea la întreținere și exercita maternitatea în privința ei.

De asemenea, instanța de apel a indicat că deși legătura de rudenie dintre Pietraru Aurelia și Xxxxxxx nu presupune în mod automat aplicabilitatea lit. e¹) alin. (3), art. 206 Cod penal, prima instanță corect a constatat, în baza probelor cercetate în ședința de judecată, în special a înregistrărilor audio și stenogramelor convorbirilor telefonice interceptate, că la momentul săvârșirii infracțiunii Xxxxxxx era la întreținerea și sub ocrotirea părintească a mamei sale Pietraru Aurelia și locuia împreună cu aceasta.

La fel, instanța de apel a reținut că în speță se stabilește cert că Pietraru Aurelia a întreprins acțiuni de recrutare a minorei Xxxxxxx pentru practicarea prostituției, acțiuni care au culminat cu acceptarea acestor propuneri de către minoră și practicarea de către aceasta a activității de prestare a serviciilor sexuale contra plată timp de doi ani ulterior recrutării sale, așa cum rezultă din declarațiile părții vătămate.

Chiar dacă s-a cercetat cauza în lipsa unor declarații ale inculpatei Pietraru Aurelia, dar și a părții vătămate Xxxxxx (în privința inculpatei vizate), instanța de judecată a constatat aceeași formă de săvârșire a laturii obiective și în privința victimei Xxxxxx.

Recrutarea victimei minore Xxxxxx s-a relevat într-o formă agravată în condițiile în care Pietraru Aurelia exercita ocrotirea parentală a primei și, profitând de aceasta situație, a determinat-o și convins-o pe victimă să practice prostituția și a folosit în acest scop propriul exemplu.

Mai mult, instanța de apel a atestat că motivul comiterii infracțiunii, atestat la caz, este interesul material al lui Pietraru Aurelia. Acest aspect se relevă prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, în special fiind vorba despre declarațiile părții vătămate Xxxxxx, care relatează despre faptul convingerii sale de către Pietraru Aurelia să practice prostituția și interesului manifestat de aceasta referitor la obținerea veniturilor de pe urma activității respective. La fel, interesul material se atestă și prin declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată și înregistrărilor audio cercetate de către instanța de judecată, toate atestând cert interesul material al inculpatei Pietraru Aurelia la săvârșirea infracțiunii incriminate.

În speță, instanța de apel a constatat faptul că atât Xxxxxx, cât și Xxxxxx au întreprins acțiuni în scopul practicării activității de prostituție.

Mai mult, s-a reținut că chiar victima Xxxxxxx, în cadrul ședinței de judecată, sub jurământ, în timpul depunerii declarațiilor, a relatat că a fost convinsă să practice prostituția anume de către Pietraru Aurelia, fiind în relații de prietenie la început cu fiica acesteia, apoi și cu ea. Partea vătămată a declarat explicit că la primul îndemn (propunere) al lui Pietraru Aurelia de a practica prostituția, aceasta a refuzat, ulterior a acceptat la insistența acesteia. Aceasta ar fi convins-o prin exemplul propriei fiice despre care i-a spus că practică relațiile sexuale contra plată și din acest considerent are suficienți bani pentru a-și cumpăra ceia de ce are nevoie. (vol. IV, f.d. 194).

Instanța de apel a considerat că prima instanță la acest capitol, și-a motivat decizia luată cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatelor Nicuța Iulia și Pietraru Aurelia.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a atestat că din totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv reținute de prima instanță, aceasta corect a decis că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința inculpatei Nicuța Iulia, poate fi atinsă prin aplicarea pedepsei penale neprivative de libertate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

La fel, instanța de apel a indicat că ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite una excepțional de gravă, lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanței agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a

fost condamnată pentru infracțiuni similare, de personalitatea inculpatei, instanța de judecată consideră că aplicarea față de inculpata Pietraru Aurelia, a unei pedepse penale sub formă de închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis pentru femei, pe un termen de 16 ani, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități sau funcții legate de drepturile copilului pe un termen de 5 ani și cu privarea de a ocupa funcții sau de a exercita activități în domeniul turismului, ocrotirii libertății personale pe un termen de 3 ani, este una echitabilă și justificată de circumstanțele cauzei și ar realiza scopul de corectare și reeducare a inculpatei, cât și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

La fel, s-a notat că în temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul de sentințe, urmează să fie stabilită lui Pietraru Aurelia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 18 ani, cu privarea de dreptul de a exercita anumite activități sau funcții legate de drepturile copilului pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei.

4. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către:

4.1. Avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Nicuța Iulia, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nicuța Iulia să fie achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că în acțiunile inculpatei nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurentul invocă argumente similare cu cele din cererea de apel, descrise la pct. 2.1 a prezentei decizii și că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatei și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți;
- sentința primei instanțe și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate, bazate pe aprecierea eronată a tuturor probelor anexate la dosar, cauza fiind examinată unilateral;
- instanța nu s-a expus asupra argumentelor inculpatei expuse în cadrul urmăririi penale și în prima instanță;
- în cadrul examinării cauzei, vinovăția inculpatei Nicuța Iulia în comiterea infracțiunii incriminate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare.

4.2. Avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatei Pietraru Aurelia, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 12) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel,

rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, de achitare a inculpatei Pietraru Aurelia de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art.30, 31 și 33;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel și judecării apelului, culpabilitatea inculpatei nu a fost confirmată, demonstrată prin probe concludente și pertinente, or ambele instanțe au admis derogări de la prevederile normelor procesual penale. În partea descriptivă a sentinței nu a fost constatată fapta prejudiciabilă imputată reclamantei;

- constatările făcute în sentință de prima instanță și preluate de instanța de apel vin în contradicție cu circumstanțele cauzei și nu au fost probate;

- nici din sentință și nici din textul deciziei atacate nu rezultă de când Pietraru Aurelia a organizat o schemă criminală în acest sens. Astfel conform schemei criminale elaborate, Pietraru Aurelia a decis să îndemne și să determine persoane de gen femini de a practica prostituția...., dacă Pietraru Aurelia a hotărât să determine anume minore în schema criminală, și cine sunt acelea persoane de gen feminin pe care le-a determinat să practice prostituția, și de ce nu sunt în schema criminală metode de determinarea persoanelor, stabilite prin probe pertinente și concludente;

- din ce motiv instanța nu a atras atenția faptului că dacă Pietraru Aurelia a "organizat o schemă criminală în acest sens", de ce nu au fost stabilite veniturile mari care rezultă din astfel de activitate, și prin ce se demonstrează sintagma "când deja era minoră Xxxxxx practica prostituția sub îndrumarea mamei sale;

- nici prima instanță și nici instanța de apel nu a constatat acțiuni concrete a lui Pietraru Aurelia ce se referă anume la îndrumare, doar este o presupunere a instanțelor, precum că dacă Xxxxxx este fiica lui Pietraru Aurelia, atunci anume inculpata a îndrumat-o pe Xxxxxx să se ocupe cu prostituția, evitând faptul că Xxxxxx și fără Pietraru Aurelia avea posibilitatea să se ocupe cu prostituția, avea posibilitatea să se aranjeze la serviciu, avea posibilitatea să învețe și ea personal de bună voie a ales altă cale. Prin urmare, anume îndrumarea efectuată de Pietraru Aurelia lui Xxxxxx nu este dovedită, doar este o presupunere a instanțelor;

- partea vătămată Xxxxxx nu a declarat nimic despre faptul îndrumării sale de către Pietraru Aurelia;

- prin ce se demonstrează sintagma "a întreprins acțiuni concrete menite să o determine să practice prostituția pe Xxxxxx, care era în relații amicale cu numita sa fiică minoră și știa cu certitudine că este ea minoră și din această cauză se află în stare de vulnerabilitate. Instanța de apel a citat declarațiile părții vătămate, pe care le-a făcut în prima instanță, totuși nu le-au supus citirii și nu au motivat de ce declarațiile acestea în mod necondiționat au fost admise de instanța de apel, fără a le corobora cu alte probe. Și anume, că partea vătămată Xxxxxxx a declarat în instanța de fond, că Xxxxxx știa că duce lipsa de finanțe. Faptul că Pietraru Aurelia i-a propus părții vătămate să muncească pe baza prostituției - nu este probat prin declarațiile altor martori, la fel nici la interceptarea înscrisurilor audio în prima instanță nu a fost stabilit acest fapt;

- din declarațiile părții vătămate reiese că ea singură a acceptat că presteze servicii sexuale, și prima dată a dat acordul la îndemnul lui Xxxxxx, și nu a inculpatei Pietraru Aurelia. Careva bani nu i-a transmis inculpatei pentru serviciile sexuale acordate, le-a folosit partea vătămată personal, la fel a confirmat că inculpata nu a primit bani în urma prestării serviciilor sexuale de către ea;

- în cauza penală dată lipsesc probe care ar demonstra direct și fără echivoc, că Pietraru Aurelia a creat o schemă criminală de atragerea minorilor în activitatea de a practica prostituția;

- stenogramele convorbirilor, la care se referă instanța de apel nu au fost citite în prima instanță înainte de a asculta înregistrările audio, despre ce fapt indică procese verbale al ședințelor de judecată din prima instanță. În instanța de judecată au fost ascultate înregistrările audio, efectuate la urmărirea penală. Prin urmare, aceste probe au fost examinate cu încălcări a procedurii procesual penale, și nu pot fi puse la baza învinuirii. În prima instanță au fost ascultate înregistrările audio, din 75 de CD-discuri au fost ascultate numai 10. Reieșind din celea înscrise reiese că toate convorbirile se referă la convorbirea lui Xxxxxx cu Pietraru Aurelia referitor la cumpărături de uz;

- atât prima instanță cât și instanța de apel, contrar prevederilor art. 384 Cod procedură penală, au considerat ca și stabilită vinovăția inculpatei, bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate date sub influență în cadrul urmăririi penale, în lipsa declarațiilor altei părții vătămate;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de către apărare în apel, dar numai a transcris cuvânt în cuvânt motivele apelului apărătorului în interesele inculpatei, apoi în decizie a transcris cuvânt în cuvânt sentința primei instanțe, a transcris probele din sentință și acelea care nu au fost examinate în instanța de apel, și nu a dat nici o apreciere nici probelor examinate în instanța de apel.

5. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

În acest sens, procurorul indică că instanțele ierarhic inferioare, examinând cauza penală, au verificat complet sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și au dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridictății lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, indică că în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță, suplimentar apreciate de către instanța de apel prin verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței primei instanțe, fiind întemeiată și legală soluția instanței de apel, privind condamnarea inculpaților Nicuța Iulia și Pietraru Aurelia în baza infracțiunilor imputate.

Prin urmare, consideră că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, pedeapsa a fost individualizată corect și fapta inculpaților a fost încadrată juridic corect.

Cât privește alegația recurentului Gorea Tatiana, precum că prima instanță a fost compusă contrar prevederilor art. 30, 31, 33 Cod de procedură penală, constituie o afirmație declarativă și fără suport juridic, urmând a fi respinsă, ca fiind neprobată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textelor recursurilor, recurenții invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 2), 6), 8), 12) Cod de procedură penală,

în sensul că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile și motivele invocate de recurenți în argumentarea recursurilor nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează prin hotărârea adoptată că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate de avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Nicuța Iulia și de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatei Pietraru Aurelia, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 184-193, vol. V).

La fel, Colegiul penal conchide că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, just constatând că prin probele administrate se demonstrează vinovăția inculpatei Nicuța Iulia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal și a inculpatei Pietraru Aurelia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal.

În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei, în speță nefiind incident temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

De asemenea, ce ține de argumentele recurenților descrise la pct. 4.1, 4.2 a prezentei decizii, se conchide că recurenții primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special cu declarațiile martorilor și a părților vătămate audiate în prezenta cauză, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurenților, atestă că nu pot fi acceptate, or contravin constatările corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că este demonstrată vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunilor incriminate prin întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 184-193, vol. V), iar alegațiile recurenților nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind nefondate și subiective.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurenților invocate în apeluri și repetat în recursurile ordinare, ce țin de aprecierea probelor în prezenta

speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, iar la acest aspect s-a expus clar și detaliat în decizie, indicând motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal atestă că nu se confirmă nici incidența temeiului de recurs indicat de avocatul Mîrzîncu Aurelia, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, precum că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, or obiecțiile recurentului în acest sens reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, în condițiile în care, în decizia instanței de apel a fost examinată detaliat chestiunea ce ține de prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal în acțiunile inculpatei Nicuța Iulia, fiind expuse suficiente argumente la soluționarea acestui aspect, întemeiate pe un cumul de probe, analizat și apreciat corect de instanța de apel în decizia sa (f.d. 189-192, vol. V), fără a fi admise careva erori de drept în acest sens.

La fel, se resping ca neîntemeiate alegațiile recurentului Gorea Tatiana invocate în numele inculpatei Pietraru Aurelia, precum că "*nici din sentință și nici din textul deciziei atacate nu rezultă de când Pietraru Aurelia a organizat o schemă criminală...nu au fost constatate acțiuni concrete a lui Pietraru Aurelia ce se referă anume la îndrumarea lui Xxxxxx să se ocupe cu prostituția ...partea vătămată Xxxxxx nu a declarat nimic despre faptul îndrumării sale de către Pietraru Aurelia, atât prima instanță, cât și instanța de apel, contrar prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, au considerat ca stabilită vinovăția inculpatei doar pe declarațiile părții vătămate*", or, în decizia instanței de apel este clar reflectat că vinovăția inculpatei Pietraru Aurelia este demonstrată prin coroborarea probelor - declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxxx, a martorului Breahna Mihail, precum și probele materiale descrise în decizia instanței de apel (f.d 193-194, vol. V).

De asemenea, ce ține de alegațiile avocatului Gorea Tatiana, că: "*stenogramele convorbirilor, la care se referă instanța de apel nu au fost citite în prima instanță înainte de a asculta înregistrările audio, despre ce fapt indică procese verbale al ședințelor de judecată din prima instanță. În instanța de judecată au fost ascultate înregistrările audio, efectuate la urmărirea penală. Prin urmare, aceste probe au fost examinate cu încălcări a procedurii procesual penale, și nu pot fi puse la baza învinuirii*", Colegiul penal consideră că nu au relevanță în prezenta speță, or aceste stenogramme nu reprezintă probe decisive, la materialele cauzei fiind administrate suficiente probe (*declarațiile părții vătămate Xxxx Xxxxxx, a*

martorului Breahna Mihail) care prin coroborare demonstrează vinovăția inculpatei Pietraru Aurelia în comiterea infracțiunii incriminate.

Mai mult, potrivit materialelor cauzei penale, și anume a procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță (f.d. 69-78, vol. V), rezultă că stenogramele convorbirilor la care se referă recurentul au fost cercetate și verificate în ședința de judecată cu participarea avocatului Mîrzîncu Aurelia, cu respectarea prevederilor din art. 372 - 373 Cod de procedură penală.

Totodată, nu poate fi acceptată critica recurentului Gorea Tatiana, că: *"instanța de apel a preluat argumentele din sentința primei instanțe, a transcris probele din sentință fără a fi examinate în instanța de apel și nu a dat apreciere probelor examinate în instanța de apel"*, or aceasta constituie o interpretare subiectivă a recurentului, iar abordarea instanței de apel corespunde jurisprudenței CtEDO (a se vedea în acest sens cauza *Bachowski v. Polonia* din 02.11.2010), având în vedere că instanța de apel s-a expus detaliat asupra chestiunilor esențiale invocate în apelurile declarate, iar probele cercetate de prima instanță au fost verificate prin citire de instanța de apel, fapt consemnat în procesul-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 164, vol. V), cu audierea suplimentară a inculpatelor în instanța de apel (f.d. 166, 167, vol. V).

Ce ține de temeiul de recurs invocat de avocatul Gorea Tatiana, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 2), 12) Cod de procedură penală, Colegiul penal atestă că sunt invocate declarativ, fără a fi susținute prin careva argumente.

Mai mult, verificând materialele cauzei și prin prisma acestor temeiuri de recurs, instanța de recurs nu identifică careva circumstanțe ce ar determina incidența acestora în prezenta speță, or completele de judecată care au examinat cauza în prima instanță și în instanța de apel au fost formate conform prevederilor legale, componența acestora nefiind contestată de către participanții la proces, iar fapta săvârșita de inculpata Pietraru Aurelia a fost încadrată juridic corect în baza art. 206 alin. (3) lit. b), e¹) Cod penal, fără a fi admise în acest sens careva erori de drept.

La fel, cu referire la critica avocatului Gorea Tatiana, precum că: *"în partea descriptivă a sentinței nu a fost constatată fapta prejudiciabilă imputată reclamantei"*, Colegiul penal observă că este declarativ, și nu corespunde cu materialele cauzei, or în partea descriptivă a sentinței primei instanțe, menținută fără modificări de instanța de apel, a fost descrisă fapta săvârșită de inculpata Pietraru Aurelia, conform înviniuirii înaintate (f.d. 90-92, vol. V).

De asemenea, Colegiul penal atestă că motivele invocate de recurenți în cererile de recurs, sunt în majoritate similare cu cele invocate în apeluri, descrise și în pct. 2.1, 2.2., a prezentei decizii, în privința căroră instanța de apel în decizia sa (f.d. 184-202, vol. V), s-a expus motivat, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele

contestate nu se identifică, or instanța de apel s-a expus în decizia sa, detaliat și argumentat asupra fiecărei probe prezentate și chestiunilor esențiale invocate în apelurile declarate, iar motivarea din decizia acesteia, în virtutea corectitudinii ei și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursurile declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia în numele inculpatei Nicuța Iulia și de către avocatul Gorea Tatiana în numele inculpatei Pietraru Aurelia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2021, în cauza penală privindu-le pe **Nicuța Iulia XXXXX, Pietraru Aurelia XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 februarie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie